

KERRAN PELASTETTU – AINA PELASTETTU

Väinö Hotti

RAAMATUN ONGELMAKOHTIA

Raamatussa on näennäisesti ristiriitaisia kohtia. Lähdemme kuitenkin siitä, ettei Raamattu ole ja ettei se voi olla ristiriitainen kirja; emme vaan vielä ymmärrä kaikkea: **"Herran sanat ovat selkeitä sanoja"** (Ps. 12:7). Kuitenkin yksi raamatunkohta puhuu näin ja toinen aivan vastakkaisesti. Meidän ei tule yrittää loogisuuden nimissä väkisin muuttaa tällaisia kohtia, vaan **"tarvittaessa" molemmat kohdat tulee jättää voimaan.**

OIKEA RAAMATULLISUUS

1. Tekstin (alkutekstin) kunnioittaminen Jumalan sanana.
2. Harmonisointi kielletty.
3. Vaikeat kohdat ratkaistaan ei ainoastaan JOKO – TAHI – systeemillä, vaan tarvittaessa myös SEKÄ – ETTÄ – menetelmällä!
4. Eräänä todellisena vaihtoehtona on myös "älyllinen itsemurha".
5. Tarvittaessa asia jätetään avoimeksi – ehkä se myöhemmin selviää.
6. Taivaassa viimeistään valo koittaa.
7. Jumalan maailma on äärettömän moniulotteinen.
8. Molemmat vaihtoehdot jätetään tarvittaessa voimaan.
9. Uhrataan järki kunnioitus- ja palvonta-alttarilla.
10. Ei väkivaltaa Jumalan sanalle.

ONGELMAKOHTIA

- 1) Kerran pelastettu – aina pelastettu.

Tämä liittyy Jumalan valintaan (predestinaatio):

"Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin" (Matt.24:24).

Kalevi Lehtinen:

"Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys,

ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme” (Room.8:38,39).

”Paavali tukkii systemaattisesti jokaisen porsaanreiän, mistä varmuus voisi valua ulos. Hän luettelee eri mahdollisuudet, eri ulottuvuudet, elämäntalot, henkivallat, tämän päivän, tulevaisuuden, jopa koko luomakunnan ja toteaa, ettei näistä mikään saa meitä irti Jumalan rakkaudesta Jeesuksessa Kristuksessa” (Kalevi Lehtinen, Löytöretkellä, ss.158,159).

TOISAALTA Raamatun mukaan asia ei ole aivan näin yksiselitteinen:

NOVUM 5 (1432, s.327):

”Päinvastoin uskovia kehoitetaan ahkeroimaan ”pelolla ja vavistuksella”, että he pelastuisivat (Fil.2:12) ja tekemään kutsumisensa ja valitsemisensa lujaksi elämällä vanhurskaasti (2 Piet 1:10). Valinta velvoittaa pyhään elämään (Kol 3:12, vrt. Ef 1:4; 1 Piet 2:9 ss.).

Uskovien on pidettävä varansa, ettei ”rietasten eksymys” tempaisi heitä pois heidän omalta lujalta pohjaltaan (2 Piet 3:17). Luopumus on mahdollisuus, josta on syytä varoittaa vakavasti (Hebr 3:12 s.), sillä vain se pelastuu, joka loppuun asti pysyy vahvana (Matt 24:13). Vain se, joka pysyy loppuun asti alkuperäisessä luottamuksessaan, tulee osalliseksi Kristuksesta (Hebr 3:14). Loppujen lopuksi yhdessä Karitsan kanssa saavat olla kutsutut ja valitut ja uskolliset (Ilm 17:14).

2) Lapsi ja perisynti.

Raamattu opettaa selkeästi, että perisynti on jo lapsen rasitteena:

"Syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään" (Job 14:4).

"Kuinka siis ihminen olisi vanhurskas Jumalan edessä, ja kuinka vaimosta syntynyt olisi puhdas?" (Job 25:4).

"Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt" (Ps. 51:7).

TOISAALTA itse Jeesus taas opettaa lapsen taivaskelpoisuutta:

"Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan" (Matt. 18:3).

"Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta. Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle" (Mark. 10:14-15).

3) Raamatun mukaan pelastus on yksin Jumalan työ – ihminen ei voi muuta kuin pistää vastaan:

"Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta" (Joh. 3:27).

"Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät" (Joh. 15:16).

TOISAALTA Raamattu myös opettaa ihmisen valintaa, ratkaisua ja vastuuta:

"**valitkaa** tänä päivänä, ketä tahdotte palvella" (Joos. 24:15).

"Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! **Mutta te ette ole tahtoneet**" (Matt. 23:37).

"Hän tuli omiensa tykö, ja **hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan**. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä" (Joh. 1:11-12).

"Katso, minä seison ovella ja kolkutan; **jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven**, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani" (Ilm. 3:20).

"ahkeroikaa... pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte; sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi" (Fil. 2:12-13).

4) Jumala on ennalta valinnut ihmiset pelastukseen:

"Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan`. Niin se ei siis ole sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen" (Room. 9:15-16).

"Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut. Sillä ne, jotka hän on edeltätuntenut, hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa; mutta jotka hän on edeltämäärännyt, ne hän on myös kutsunut; ja jotka hän on kutsunut, ne hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka hän on vanhurskauttanut, ne hän on myös kirkastanut" (Room. 8:28-30).

TOISAALTA taas Jumala Raamatun mukaan tahtoo kaikkien pelastuvan:

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, **ettei yksikään, joka häneen usko**, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" (Joh. 3:16).

"joka tahtoo, että **kaikki ihmiset pelastuisivat** ja tulisivat tuntemaan totuuden" (1. Tim. 2:4).

5) Uudestisyntymisen (pelastuksen) ja kasteen suhde. Raamattu liittää kasteen pelastukseen:

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny **vedestä ja Hengestä**, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan" (Joh. 3:5).

"Sillä kaikki te, jotka olette **Kristukseen kastetut**, olette Kristuksen päällenne pukeneet" (Gal. 3:27).

"pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan **uudestisyntymisen peson** ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta" (Tiit. 3:5).

"Tämän vertauskuvan mukaan **vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena**" (1. Piet. 3:21).

TOISAALTA Pyhä Henki voitiin saada ennen kastetta:

"Ei kaiketi kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?` Ja hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimeen" (Apt. 10:47-48).

6) Pyhityksen välttämättömyys.

Raamatun mukaan on vaarallista unohtaa elämän vanhurskautus:

"Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, **sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herra**" (Hebr. 12:14).

TOISAALTA annetaan ymmärtää, että pyhittymätönkin ihminen voi pelastua; tosin "nipin napin".

"Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan; mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta **hän itse on pelastuva, kuitenkin ikään kuin tulen läpi**" (1. Kor. 3:14-15).

7) Maailman hallinta.

Jumala hallitsee suvereenisti maailmaa:

"Jokainen olkoon alamainen sille esivallalle, jonka vallan alla hän on. **Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta; ne, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat**" (Room. 13:1).

TOISAALTA Saatanalla näyttää olevan tärkeä osuus:

"Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä **minun haltuuni se on annettu**, ja minä annan sen, kenelle tahdon" (Luuk. 4:6).

"Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja **koko maailma on pahan vallassa**" (1. Joh. 5:19).

"He ovat asettaneet kuninkaita, MUTTA EI SE OLE OLLUT MINUSTA; ovat asettaneet ruhtinaita, mutta minä en ole siitä tiennyt" (Hoos. 8:4).

8) Jumala itse on uskoon tulleen perillepääsyn takuumies:

hänen aivoituksensa mukaan kutsutut – edeltätuntenut – edeltämäärännyt – vanhurskauttanut – kirkastanut (Room. 8:28-30).

TOISAALTA valtaosa Israelista ei päässyt luvattuun maahan (Hebr. 3:7-19). Simson, Saul, Salomo ja Deemas aivan ilmeisesti "jäivät taipaleelle" (Hebr. 4:1).

9) Raamatun mukaan "maa pysyy iäti":

"Sukupolvi menee, ja sukupolvi tulee, mutta **maa pysyy iäti**" (Srn. 1:4).

TOISAALTA maakin tulee häviämään:

"Maa murskaksi musertuu, maa halkee ja hajoaa, maa horjuu ja huojuu. Maa hoippuu ja hoipertelee niin kuin juopunut, huojuu niin kuin lehvämaja. Raskaana painaa sitä sen rikkomus, **se kaatuu eikä enää nouse**" (Jes. 24:19- 20).

"Mutta Herran päivä on tuleva niin kuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja **maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat**" (2. Piet. 3:10).

10) Iankaikkinen kadotus.

Raamattu opettaa, että sekä taivas että helvetti ovat iankaikkisia:

"Menkää pois minun tyköäni, te kirotut, siihen **iankaikkiseen tuleen**, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä" (Matt. 25:41).

TOISAALTA jumalattomat tullaan hävittämään:

"Sillä katso: se päivä on tuleva, joka palaa kuin pätsi. Ja kaikki julkeat ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ovat oljenkorsia; ja heidät polttaa se päivä, joka tuleva on, sanoo Herra Sebaot, **niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa**" (Mal. 4:1).

11) Raamatun mukaan koko Israel on pelastuva:

"ja niin kaikki Israel on pelastuva" (Room. 11:26).

TOISAALTA valtakunnan lapsille käy huonosti:

"monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja lisäksi ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa; mutta **valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys**" (Matt. 8:11-12).

12) Kristillisen julistuksen raamit.

Paavali kirjoittaa:

"**Vaan mitäpä tuosta, kunhan Kristusta vain tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa! Ja siitä minä iloitsen, ja olen vastakin iloitseva**" (Fil.1:18).

TOISAALTA sama Paavali "raamittaa" sananjulistuksen tarkkaan:

Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, **hän olkoon kirottu**. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, **hän olkoon kirottu**" (Gal.1:8,9).

"Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, **joka oikein jakelee totuuden sanaa**" (2. Tim.2:15).

"saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. **Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyhyhensä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.**

Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti" (2.Tim.4:2-5).

13) Armo riittää?

"Sillä vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, **mutta minun armoni ei sinusta väisty, eikä minun rauhanliittoni horju**, sanoo Herra, sinun armahtajasi" (Jes.54:10).

TOISAALTA raja tulee jossakin vastaan:

”Ja neljännessä polvessa sinun jälkeläisesi palaavat tänne takaisin; sillä amorilaisten **syntivelka ei ole vielä täysi**” (1. Moos.15:16).

”Ja miehet sanoivat Lootille: ”Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois täältä vävysi, poikasi, tyttäresi ja kaikki, keitä sinulla kaupungissa on, sillä me hävitämme tämän paikan. Koska **huuto heistä on käynyt suureksi Herran edessä**, lähetti Herra meidät hävittämään sen” (1. Moos.19:12,13).

”Sinä olet hyljännyt minut, sanoo Herra, olet kääntynyt pois; niinpä minä olen ojentanut käteni sinua vastaan, ja minä hävitän sinut. **En jaksakaan enää armahtaa**” (Jer.15:6).

”Sillä **mahdotonta** on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja **Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet** ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailman ajan voimia, ja **sitten ovat luopuneet** - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki häpäisevät” (Hebr.6:4-6).

”Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat. Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman: kuinka paljo ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, **joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren**, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!” (Hebr.10:26-29).

1. Puhdistusveri.
2. Pyhitysveri.
3. Yhteysveri.

”Niin **puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä**, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista” (Hebr.9:22).

”joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, **jossa hänet on pyhitetty**” (Hebr.9:29).

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, **niin meillä on yhteys keskenämme**, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh.1:7).

Jeesuksen veri on tuomioksi:

1. Epäuskaisille, jotka hylkäävät **puhdistusveren**.
2. Uskville, jotka synnissä eläen hylkäävät **pyhitysveren**.
3. Uskville (lahkolaisille), jotka hylkäävät **yhteysveren**.